

**FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN
EN SOCIALE ECONOMIE**

12 november 2010

PERSMEDEDELING

Vlaamse regering past steun voor groene stroom aan

De Vlaamse regering heeft op basis van een tussentijdse evaluatie beslist om de steun voor de productie van hernieuwbare energie bij te sturen. Goed ingeburgerde hernieuwbare energiebronnen zoals zonnepanelen kunnen het met minder financiële ondersteuning stellen, terwijl een relatief nieuwe technologie als warmtekrachtkoppeling een extra impuls krijgt. ‘Investerings in hernieuwbare energie moeten rendabel blijven’, onderstreept minister van Energie Freya Van den Bossche. ‘Maar met deze beslissing vermijden we oversubsidiëring en dus overdreven kosten voor de elektriciteitsverbruikers. En voor alle duidelijkheid: voor bestaande installaties verandert er niets.’

Vlaanderen is goed op weg om de tussentijdse doelstelling van 6 procent groene stroom in 2010 te halen. Zonnepanelen, windmolens en biomassacentrales hebben ondertussen hun plaats in ons energiesysteem verworven. Andere technologieën, zoals vergistingsinstallaties die stroom produceren op basis van mest of compostering, zijn bezig hetzelfde te doen. Dat we op de goede weg zijn, heeft alles te maken met het steunmechanisme voor hernieuwbare energie.

“We moeten hernieuwbare energie dus goed blijven ondersteunen”, zegt minister Van den Bossche. “Maar tegelijk moeten we openstaan voor enkele terechte kritieken. Zo blijkt uit recente studies dat zonnepanelen momenteel eigenlijk overgesubsidieerd zijn. Aangezien die steun wordt doorgerekend in de elektriciteitsprijs, zorgt dat voor onnodige kosten voor de verbruikers. Daarom zal de steun dalen. Maar tegelijk zorg ik ervoor dat warmtekrachtkoppeling, een andere technologie met veel potentieel, een betere ondersteuning krijgt zodat ze verder kan doorbreken.”

Hoe werkt het systeem?

In Vlaanderen wordt de productie van groene stroom ondersteund met groenestroomcertificaten: per megawattuur geproduceerde elektriciteit krijgt de producent een certificaat, dat hij vervolgens kan verkopen aan de leveranciers. Die zijn verplicht om jaarlijks een bepaald percentage van hun verkochte stroom te dekken met groenestroomcertificaten. Wie de doelstelling niet haalt, betaalt

een boete. In principe bepaalt het spel van vraag en aanbod in combinatie met de boeteprijs de uiteindelijke prijs van het certificaat, en dus de hoogte van de steun.

Voor sommige technologieën, zoals zonnepanelen, geldt er een decretaal vastgelegde minimumsteun. Als die hoger ligt dan de marktprijs, zijn de netbeheerders verplicht de bewuste certificaten aan die prijs op te kopen en verder te verkopen op de markt. De netbeheerders en de leveranciers rekenen hun netto kost door in de elektriciteitsprijs. Dat is perfect te verantwoorden, want de groei van groene stroom maakt ons met zijn allen minder afhankelijk van schaarser en duurder wordende fossiele energiebronnen. Ook voor onze economie zijn deze sectoren belangrijk: ze zorgen voor jobs en innovatie.

Maar het is wel essentieel dat de hoogte van de steun afgestemd blijft op de realiteit. Technologieën die ingeburgerd raken, worden goedkoper en hebben dus geleidelijk minder steun nodig. Omgekeerd dienen zich nieuwe systemen van energieopwekking aan die nog een duwtje in de rug nodig hebben om echt door te breken. Die evolutie heeft voor een aantal situaties gezorgd waarin grote productie-installaties onverantwoorde winsten maken op de kap van de modale gebruiker.

Daarom heeft minister van Energie Freya Van den Bossche voor het eerst in vier jaar een studie laten uitvoeren naar de reële kostprijs van de diverse productiesystemen van hernieuwbare energie. Op basis daarvan heeft de Vlaamse regering nu beslist om de minimumsteun voor enkele technologieën aan te passen. De achterliggende logica is steeds dat de steun hoog genoeg moet blijven om investeringen aantrekkelijk te houden, maar anderzijds ook niet te hoog mag zijn om oversubsidiëring te vermijden.

Wat verandert er?

Voor alle duidelijkheid: de aanpassingen zijn alleen van toepassing op **nieuwe installaties**. Voor bestaande productie-eenheden of zonnepanelen die al in gebruik zijn genomen, verandert deze beslissing niets.

- Voor nieuwe **zonnepanelen** gaat het steunbedrag sneller omlaag dan voorzien. Er worden twee categorieën ingevoerd. Voor de hele grote zonnepanelenparken met een capaciteit van meer dan één megawatt, vermindert de minimumsteun geleidelijk tot 90 euro, met tussenstappen van 240, 150 en 125 euro.

Ook voor de installaties kleiner dan één megawatt –degene die gezinnen en kmo's plaatsen- daalt de steun, maar die daling zal minder drastisch en veel geleidelijker verlopen. De geplande evolutie ziet er als volgt uit:

Tabel 1. Evolutie minimumsteun zonnepanelen (€/GSC)

	Huidige minimumsteun	Nieuwe minimumsteun	
		< 1 MWp	> 1 MWp
1.1.2010	350		
1.1.2011	330 (20 j)	330 (20 j)	330
1.4.2011	330	310	240
1.7.2011	330	290	240
1.10.2011	330	270	150
1.1.2012	310	250	125
1.4.2012	310	230	125
1.7.2012	310	210	125
1.1.2013	290 (15 j)	190 (15 j)	90
1.1.2014	250	150	90
1.1.2015	210	110	90
1.1.2016	170	90	90
1.1.2017	130	90	90
1.1.2018	90	90	90

Zoals uit de tabel blijkt, gaat de eerste aanpassing in vergelijking met de huidige minimumsteun pas in op 1 april 2011, zodat er een overgangsperiode voorzien is voor wie investeringen gepland heeft.

In termen van terugverdientijd, betekent de aanpassing dat een gezin dat zonnepanelen installeert, zijn investering nu in 8 à 10 jaar zal terugverdienen, maar wel gedurende twintig jaar certificaten blijft ontvangen. In de bestaande steunregeling bedroeg de terugverdientijd 5 à 6 jaar.

- Aan de steun voor **windenergie** en **biomassa** verandert er niets. De minimumsteun voor de certificaten van die energiebronnen bedraagt momenteel 90 euro per megawatt. In realiteit krijgen ze de marktprijs van ongeveer 107 euro. Dat blijkt nog altijd een billijk bedrag.
- De steun voor **steenkolcentrales** die worden omgebouwd om volledig op biomassa te draaien, gaat naar beneden. Voortaan krijgen die centrales maar 70 procent meer van de certificaten waarop ze tot nog toe recht hebben.

- **Vergistingsinstallaties** die stroom produceren op basis van compost of mest, krijgen dan weer een iets hogere minimumsteun. Nu ligt dat bedrag op 90 euro, voortaan wordt het 100 euro.

Wat met warmtekrachtkoppeling?

Voor WKK-installaties, systemen die tegelijkertijd elektriciteit en warmte opwekken en op die manier energie besparen, worden er warmtekrachtcertificaten uitgereikt. Ook daar ontstaat er een markt doordat elektriciteitsproducenten verplicht zijn om jaarlijks een bepaald percentage energie te besparen via WKK-systemen. Door tegelijkertijd de quota op te trekken en de gegarandeerde minimumsteun voor een WKK-certificaat te verhogen, krijgt de technologie een nieuwe impuls.

“Met deze aangepaste steunregeling hebben we een juist evenwicht bereikt”, zegt minister van Energie Freya Van den Bossche. “Het blijft zowel voor gezinnen als bedrijven interessant om te investeren in hernieuwbare energie, maar oversubsidiëring en overdreven winsten worden weggewerkt. Zo daalt ook de impact op de factuur. En voor bestaande installaties verandert er niets.”

Meer info: Gorik Van Holen, woordvoerder minister Freya Van den Bossche

0478 36 75 68